

власливості частково брикетованих шихт, але не настільки, щоб помітно змінити властивості, одержуваного з них коксу.

Показано, що отримання досить міцних брикетів можливо в прийнятих умовах брикетування ($P = 20$ МПа) при використанні в якості зв'язуючого суміші кислоти смоли і фусіє з кам'яновугільної смолою.

Смоли та масла біохімстановки менш ефективні як зв'язуюча в порівнянні з кам'яновугільної смолою. Використання відсіку пеку в якості зв'язуючого недоцільно в зв'язку з тим, що одержувані з його участию брикети повністю руйнуються вже при першому скиданні.

Ключові слова: вуглеводневі продукти коксохімічного виробництва, вугільні концентрати, вугільна шихта, брикетування, міцність брикетів.

Спеціальність: 161. УДК 665.775.4

ЗАСТОСУВАННЯ ІНДЕН-КУМАРОНОВОЇ ФРАКЦІЇ ДЛЯ ОТРИМАННЯ АДГЕЗИЙНОЇ ДОБАВКИ ДО НАФТОВИХ ДОРОЖНИХ БІТУМІВ

© * М.Є. Швед¹, Ю.В. Присяжний², О.Т. Астахова³, А.Ю. Колісник⁴

Національний університет «Львівська політехніка», м. Львів, вул. С.Бандери, 12, 79013

¹Швед Марія Євгенівна, канд. техн. наук, н.с. кафедри хімічної технології переробки нафти та газу (ХТНГ), e-mail: mari4ka.ved@ukr.net

²Присяжний Юрій Володимирович, канд. техн. наук, доц. кафедри ХТНГ,

³Астахова Олена Тарасівна, м.н.с. кафедри ХТНГ,

⁴Колісник Анастасія Юріївна, студент кафедри ХТНГ

Робота присвячена дослідженню можливості використання інден-кумаронової смоли з метакрилатними фрагментами, як полімерного додатка до нафтових дорожніх бітумів.

Сировиною для одержання інден-кумаронової смоли з метилакрилатними фрагментами (ІКСМ) була інден-кумаронова фракція (ІКФ), відібрана на ПАТ «Запорізжокс» (Україна), в складі, якої містилось 6,73 % мас. стиролу, 5,75 % мас. кумарону та 44,45 % мас. індену. Для одержання модифікованого бітуму використовували окиснений бітум виробництва ПАТ «Транснаціональна фінансово-промислова нафтова компанія „Укртатнафта“» (Україна, м. Кременчук), який мав такі характеристики: температура розм'якшення – 46 °C, пенетрація – 70·10⁻² м, розтяжність – 63·10⁻² м, адгезія до скла – 33 %. З ІКФ та з додаванням метилметакрилату (ММА) за радикальною коолігомеризацією з використанням як ініціатору 2,2'-азабіс -азабіс (2-метил-пропіонітрил) отримано ІКСМ. Структуру синтезованої смоли підтверджено Г-спектроскопічними дослідженнями. Досліджено вплив кількості ІКСМ, температури та тривалості приготування на характеристики бітумів, модифікованих полімерами (БМП). Встановлено оптимальні умови приготування БМП та запропоновано використовувати дану смолу як адгезійну добавку до нафтових дорожніх бітумів.

На основі проведення експериментальних досліджень можна зробити висновок, що найкращі результати, які стосуються адгезії, досягаються при кількості ІКСМ в БМ 3 % мас., температурі 190 °C та тривалості приготування 60 хв. За цих умов утворена суміш за температурою розм'якшення та пенетрацією практично співпадає із характеристикою бітуму, який не містить полімерної складової, проте практично втрічі підвищується адгезія та на 25 % підвищується розтяжність. З отриманих результатів можна зробити висновок, що смолу, яка отримується за реакцією інден-кумаронової фракції з додаванням метилметакрилату та ініціатора 2'-азабіс (2-метил-пропіонітрилу), можна використовувати як адгезійну добавку до нафтових дорожніх бітумів.

Ключові слова: іден-кумаронова смола, легка фракція кам'яновугільної смоли, метакрилатні фрагменти, бітум, модифікований полімерами.

DOI: 10.31081/1681-309X-2019-0-4-20-27

Cьогодні при побудові автомобільних доріг використовують матеріали, до складу яких входять нафтовий бітум та полімерний додаток [1-3]. Як полімерні додатки рекомендовано застосовувати еластомери,

*Автор для листування

термопластичні та реакційноздатні полімери, різноманітні смоли [1]. Введення у склад дорожнього бітуму полімерної складової значно покращує експлуатаційні характеристики покриття, зокрема, адгезію до мінеральних наповнювачів, еластичність, зменшує крихкість [4].

На кафедрі хімічної технології переробки нафти та газу Національного університету "Львівська політехніка" впродовж останніх років ведуться роботи по вивченю можливості використання як полімерних додатків до нафтових бітумів нафтополімерних [5-7], феноло-формальдегідних [8] та епоксидних [9] смол.

Із наведених вище смол на особливу увагу заслуговують нафтополімерні смоли, позаяк їх синтезують із рідких побічних продуктів, отримуваних при пропілізі вуглеводневої сировини з метою одержання етилену [10-12]. З використанням вуглеводневої фракції С₉ рідких продуктів пропілізу, яка містить такі ненасичені вуглеводні, як стирол, вінілтолуоли, діциклопентадієн, інден тощо, синтезовано нафтополімерні смоли з епоксидними [13], карбоксильними [14] та гідроксильними [15] групами. Нафтополімерні смоли, що містять різні за природою функціональні групи, використовують як додатки до нафтових бітумів при сумісному окисненні нафтового гудрону до бітуму, так і для приготування бітум-полімерних сумішей [16].

Непогані результати при створенні бітум-полімерних сумішей досягнуті і у випадку використання як полімерний компонент феноло-формальдегідних та епоксидних смол, що містять у своїй структурі різні за природою функціональні групи [7, 8].

Недоліком таких сумішей є те, що використані для їх приготування смоли є достатньо дорогими. Тому пошук сировинної бази, яка би дала можливість отримувати дешеві смоли (полімери), є надалі актуальним.

Відомо [17], що при коксування вугілля як побічний продукт утворюється кам'яновугільна смола та «сирий» (технічний) бензол. Внаслідок їх отримують інден-кумаронову фракцію (ІКФ) [18] та легку фракцію кам'яновугільної смоли (ЛФКВС). В обидвох вищевиведених продуктах містяться в достатній кількості інден, кумарон, стирол та інші ненасичені сполуки, і тому ці фракції слугують для одержання так званих інден-кумаронових смол (ІКС). Одним із шляхів застосування ІКС є використання їх як полімерних компонентів при створенні бітум-полімерних сумішей [19]. Одержання ІКС із функціональними групами, зокрема, епоксидними та карбоксильними та метакрилатними групами, описані в роботах [20-22].

Дана робота присвячена дослідженню можливості використання інден-кумаронової смоли з метакрилатними фрагментами, як полімерного додатка до нафтових дорожніх бітумів.

Сировиною для одержання ІКСм була ІКФ, відібрана на ПАТ «Запоріжкокс» (Україна), в складі, якої містилось 6,73 % мас. стиролу, 5,75 % мас. кумарону та 44,45 % мас. індenu.

Мономером, який містив метакрилатний фрагмент, слугував метилметакрилат (MMA) виробництва VWR

Prolabo Chemicals (CAS) з показником заломлення $n_D^{20} = 0,935$. Okрім MMA, як додатковий мономер, використовували стирол, який перед експериментом висушували твердим лугом та очищували внаслідок перегонки за 150 °C під вакуумом 300-400 Па. Його характеристика: $n_D^{20} = 1,5468$, густина $d_4^{20} = 0,9060$. Як ініціатор коолігомеризації ЛФКС використовували 2,2'-азабіс (2-метил-пропіонітрил), виробництва Aldrich.

Сировиною для одержання ІКСм була ІКФ, відібрана на ПАТ «Запоріжкокс» (Україна), в складі, якої містилось 6,73 % мас. стиролу, 5,75 % мас. кумарону та 44,45 % мас. індenu. Для одержання модифікованого бітуму використовували окиснений бітум (БНД 60/90) виробництва ПАТ «Транснаціональна фінансово-промислова нафтова компанія „Укртатнафта“» (Україна, м. Кременчук), який мав такі характеристики: температура розм'якшення 46 °C, пенетрація $70 \cdot 10^{-4}$ м, розтяжність $63 \cdot 10^{-2}$ м, адгезія до скла 33 %.

Радикальну коолігомеризацію ІКФ проводили в металлических ампулах об'ємом 100 мл. В ампули завантажували 50 мл (48,51 г) ІКФ, 10 мл (9,35 г) метилакрилату, 8 мл (8,4 г) стиролу та 7,5 мл (0,25 г) 2'-азабіс (2-метил-пропіонітрилу). Далі систему продували інертним газом, закривали і поміщали в термостат. Радикальна коолігомеризація проводилася протягом 6 год. за температури 120 °C. Після закінчення коолігомеризації ампулу охолоджували до кімнатної температури, а не прореаговану сировину відганяли від ІКСм вакуумною дистиляцією. Отриманий залишок висушували у вакуум-сушильній шафі за температурою 40 °C до постійної маси.

В результаті синтезу було отримано ІКСм з наступними характеристиками: вихід 12,8 г (26,4 %); молекулярна маса 830 г/моль. Структура одержаної смоли, а саме присутність метакрилатних фрагментів, підтверджена ІЧ-спектроскопічними дослідженнями (рис. 1).

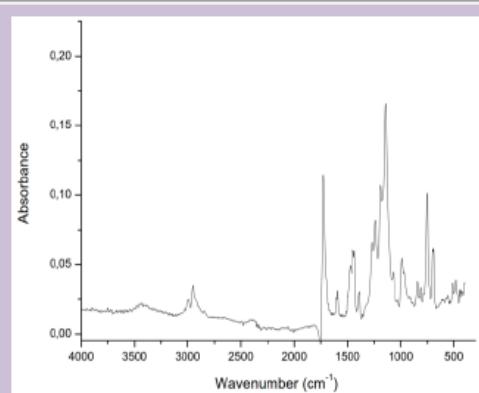

Рис. 1 ІЧ-спектр ІКСм

Присутність цих фрагментів у синтезованій смолі підтверджено валентними коливаннями ($\nu C=O$) карбонільної

групи при 1725 cm^{-1} . Крім цього, такій групі відповідають коливання при 3428 cm^{-1} , які є характерними для карбонільної групи в етерах. Наявність $-\text{CH}_3$ групи в $-\text{C}-\text{O}-\text{CH}_3$ доведено симетричними деформаційними коливаннями при 1386 cm^{-1} . Група $\text{C}-\text{O}-\text{C}$, яка входить у метакриловий фрагмент, підтверджена асиметричними валентними коливаннями при 1145 cm^{-1} . Присутність фрагменту індену доказана асиметричними валентними коливаннями при 2950 cm^{-1} CH_2 групи, яка безпосередньо звязана з бензольним кільцем у молекулі індену. Фрагменти кумарону, які входять у структуру ІКСМ, доказані валентними коливаннями при 1190 cm^{-1} групи $\text{C}-\text{O}-\text{C}$, яка міститься у молекулі кумарону. Бензольні кільця, які можуть відповісти молекулам стиролу, кумарону та індену, доказані присутністю у спектрах валентних коливань в області $1592-1434\text{ cm}^{-1}$, а також деформаційних коливань при $752, 696, 692\text{ cm}^{-1}$ групи CH у заміщеніх бензольних кільцях. Залишки азоініціатора, які входять у структуру отриманих смол, доведені валентними коливаннями $-\text{C}\equiv\text{N}$ групи при $2377, 2358\text{ cm}^{-1}$.

Бітум нагрівали у реакторі до заданої температури, додавали необхідну кількість ІКСМ та перемішували суміш ($\text{Re}=1200$) протягом заданого часу.

Молекулярну масу ІКСМ визначали кріоскопічним методом [23]. ІЧ-спектроскопічні дослідження проводили у спектроскопічній лабораторії технічного університету Гданська на спектрометрі Nicolet 8700 (Thermo Electron Co.), обладнаним кристалом алмазу GoldenGate ATR. Кожен спектр знімали із роздільною здатністю 4 cm^{-1} . Спектр відкореговано з використанням ATR алгоритму (частина програмного забезпечення OMNIC).

Аналіз фізико-технологічних показників бітумів та бітумів, модифікованих полімерами, здійснювали згідно стандартизованих методик:

- температуру розм'якшення – методом «кільця та кулі» відповідно до [24];
- пенетрацію (глибину проникнення голки) – згідно [25];
- дуктильність бітумів – відповідно до [26];
- показник «зчеплення зі склом» (адгезія) – згідно [27];

ІЧ-спектроскопічними дослідженнями підтверджено наявність у синтезованій смолі метакрилатних фрагментів. Присутність мететакрилатних фрагментів у індекумароновій смолі мали б покращити адгезійні властивості нафтових дорожніх бітумів. Тому, проводились дослідження з метою підтвердження вищеподаної гіпотези.

У процесі дослідження необхідно було встановити як впливає кількість полімерної складової, тривалість та температура приготування на властивості бітумів, модифікованих полімерами (БМП).

Метою першого етапу досліджень було встановлення впливу кількості модифікатора на характеристики БМП. Для порівняння досліджували бітум без додавання ІКСМ (табл. 1) та БМП з кількістю смоли в ньому $0,5, 1, 2, 3, 5, 7\%$ мас.

Якісні показники БМП порівнювали з вимогами до бітумів, дорожніх в'язких, модифікованих добавками адгезійними (згідно СОУ 45.2-00018112-067:2011 та ДСТУ 4044).

Таблиця 1

Дослідження впливу кількості ІКСМ на властивості БМП;

Умови одержання БМП		Характеристики модифікованих бітумів				
Вміст бітуму, % мас.	Вміст ІКСМ, % мас.	Температура розм'якшення за кільцем і кулею, $^{\circ}\text{C}$	Розтяжність, $\text{m} \cdot 10^{-2}$ (см)	Глибина проникнення голки за температурою $25\text{ }^{\circ}\text{C}$, $\text{m} \cdot 10^{-4}$ (0,1 мм)	Адгезія, %	Однорідність
100,0	0	46	70	63	33	+
99,5	0,5	46	70	69	40	+
99,0	1,0	46	85	67	45	+
97,0	3,0	47	80	65	94	+
95,0	5,0	48	75	60	85	+
93,0	7,0	48	65	55	68	-
Вимоги згідно СОУ 45.2-00018112-067:2011 та ДСТУ 4044 до бітумів марки БНД-А 60/90		47-53	≥ 55	61-90	≥ 75	Не нормується

Примітка. Температура приготування БПС – $190\text{ }^{\circ}\text{C}$, тривалість – 1 год.

Як видно з табл. 1, введення в БПМ від 0,5 до 7 % мас. смоли практично не змінює температуру розм'якшення. При цьому дещо зменшується пенетрація, а значення дуктильності проходить через максимум, який припадає на вміст смоли 1 % мас.

Водночас, значно підвищується адгезія утворених сумішей. БПМ при додаванні ІКСМ, за винятком 7 % мас., є однорідними.

Відсутність однорідності у БПМ впливає і на його характеристику. Пояснюється це тим, що при збільшенні

кількості смоли понад 5% у БМП смола утворює великі глобули і не розчиняється у бітумній масі. Залежність адгезійних властивостей БПМ від кількості ІКСМ продемонстровано на рис. 2. Як видно з рис. 2. та табл. 1, найкращі адгезійні властивості (майже втрічі більша адгезія у порівнянні з бітумом, який не містить такого додатку) спостерігаються за вмісту ІКСМ 3%.

На основі даних, наведених в табл. 1 та на рис. 2, приймаємо, що достатніми експлуатаційними властивостями характеризується суміш, яка складається із 97 % мас. бітуму та 3 % мас. ІКСМ. Тому наступні дослідження проводили при такому вмісті ІКСМ.

Вплив температури приготування суміші на властивості БПМ поданий у табл. 2. та на рис. 3. Перемішування модифікатора і смоли до 210 °C незначно покра-

шує температуру розм'якшення, але погіршує пенетрацію і розтяжність. Найкращі адгезійні властивості спостерігаються за температурою 190 °C, що проілюстровано на рис. 3. Тому дослідження впливу тривалості приготування БПМ проводили за температури 190 °C.

Вплив тривалості приготування БМП на його властивості поданий у табл. 3. та на рис. 4.

З табл. 3 знаходимо, що збільшення часу приготування БМП призводить до зменшення пенетрації та розтяжності, проте призводить до незначного підвищення температури розм'якшення БМП. Щодо впливу тривалості на адгезійні властивості БМП, які продемонстровано на рис. 4, то найкращі показники спостерігаються при тривалості 60 хв. Тому найбільш сприятливим часом для приготування БМП є 60 хв.

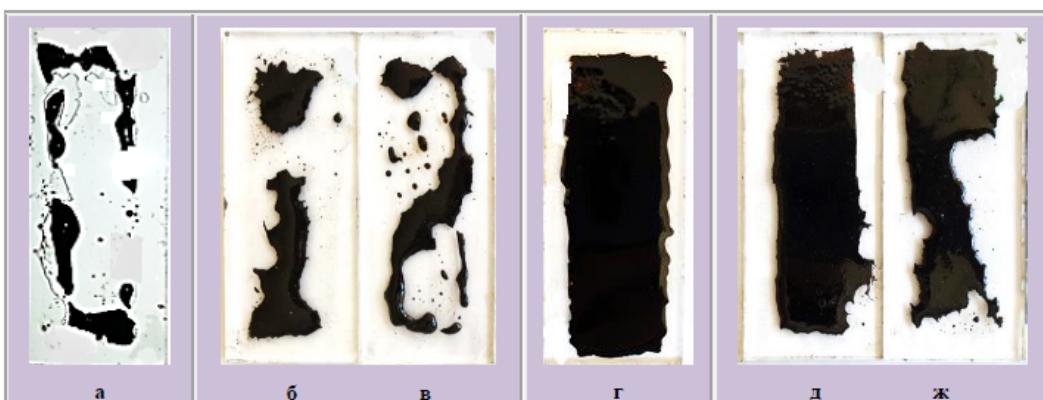

Рис. 2 Залежність адгезійних властивостей БПМ від кількості ІКСМ: а – 0% ІКСМ, б – 0,5% ІКСМ, в – 1,0% ІКСМ, г – 3,0% ІКСМ, д – 5,0% ІКСМ, ж – 7,0% ІКСМ

Таблиця 2

Вплив температури на властивості на властивості БМП

Умови одержання БПС	Характеристики модифікованих бітумів				
	Температура, °C	Температура розм'якшення за кіль- цем і кулею, °C	Розтяжність, м·10 ⁻³ (см)	Глибина проникнення голки за температури 25 °C, м·10 ⁻⁴ (0,1 мм)	Адгезія, %
170	46	75	68	51	+
190	47	80	65	94	+
210	48	62	57	74	+
Вимоги згідно СОУ 45.2-00018112- 067:2011 та ДСТУ 4044 до бітумів марки БНД-А 60/90	47-53	≥ 55	61-90	≥ 75	Не нормується

Примітка. Склад БМП: 97 % мас. бітуму та 3 % мас. ІКСМ; тривалість – 60 хв.

Таблиця 3

Вплив тривалості приготування БПМ на характеристику БПМ

Умови одержання БПС	Характеристики модифікованих бітумів				
Тривалість, хв.	Температура розм'якшення за кількістю і кулекою, °C	Розтяжність, м·10 ⁻² (см)	Глибина проникнення голки за температурі 25 °C, м·10 ⁻⁴ (0,1 мм)	Адгезія, %	Однорідність
30	46	86	68	68	+
60	47	80	65	94	+
120	49	54	63	71	+
Вимоги згідно СОУ 45.2-00018112-067:2011 та ДСТУ 4044 до бітумів марки БНД-А 60/90	47-53	≥ 55	61-90	≥ 75	Не нормується

Примітка. Склад БПМ: 97 % мас. бітуму та 3 % мас. ІКСМ. Температура –190 °C.

Рис. 3. Залежність адгезійних властивостей БПС від температури приготування: а – 170 °C, б – 190 °C, в – 210 °C

Рис. 4. Залежність адгезійних властивостей БПМ від тривалості приготування: а – 30 хв, б – 60 хв, в – 120 хв

Висновки

На основі проведення експериментальних досліджень можна зробити висновок, що найкращі результати, які стосуються адгезії, досягаються при кількості ІКСМ в БПМ 3 % мас., температурі 190 °C та тривалості приготування 60 хв. За цих умов утворена суміш за температурою розм'якшення та пénétracióю практично співпадає із характеристикою бітуму, який не містить полімерної складової, проте практично втрічі підвищується адгезія та на 25 % підвищується розтяжність. З отриманих результатів можна зробити висновок, що смолу, яка отримується за реакцією інден-кумаронової фракції з додаванням метилметакрилату та ініціатора 2'-азабіс (2-метил-пропіонітрилу), можна використовувати як адгезійну добавку до нафтових дорожніх бітумів.

Бібліографічний список

1. McNally T. *Polymer Modified Bitumen, 1st Edition Properties and Characterisation / T. McNally*. – WoodHead Publishing, 2011. – 424 p.

2. Airey G. D. *Styrene butadiene styrene polymer modification of road bitumens / G. D. Airey // Journal of Materials Science*. – 2004. – V. 39, Issue 3. – P. 951-959 DOI: 10.1023/B:JMSC.0000012927.00747.83

3. Fang C. *Modification of asphalt by packaging waste polyethylene / C. Fang, T. Li, Z. Zhang, D. Jing // Polym. Composite*. – 2008. – V. 29, Issue 5. – P. 500-505. DOI: 10.1002/polc.20390

4. Pyshyev S. *Polymer modified bitumen: Review / S. Pyshyev, V. Gunja, Y. Grytsenko, M. Bratychak // Chemistry and Chemical Technology*. – 2016. – V. 10. – №4 (s). – P. 631-636. DOI: <https://doi.org/10.23939/chcht10.04si.631>

5. Bratychak M. *Bitumen Production Via Tar Oxidation in the Presence of Petroleum Resin with Fluorine-Containing Groups / Michael Bratychak, Taras Chervinsky, Olena Astakhova [et al.] // Chemistry and Chemical Technology*. – 2010. – V.4, № 4. – P. 271-275.

6. Bratychak M. Functional Petroleum Resins Based on Pyrolysis by-Products and their Application for Bitumen Modification / M. Bratychak, O. Grynshyn, O. Astakhova [et al.] // Ecological Chemistry and Engineering. – 2010. – V. 17. – № 3. – P. 309-315.
7. Bratychak M. Chemical Modification of ED-20 Epoxy Resin Peroxy Derivative by $C_6H_4F_{16}O$ Fluorine-containing Alcohol-Telomer / M. Bratychak, T. Chervinsky, O. Shust [et al.] // Chemistry and Chemical Technology. – 2010. – V. 4. – № 2. – P. 125-130.
8. Strap G. Modified Phenol-Formaldehyde Resins and their Application in Bitumen-Polymeric MixturesTechnol / G. Strap, O. Astakhova, O. Lazorko, O. Shyshchak, M. Bratychak. // Chemistry and Chemical Technology. – 2013. – V. 7. – № 3. – P. 279-287.
9. Bratychak M. Carboxy derivative of dioxydiphenylpropane diglycidyl ether monomethacrylate as an additive for composites/ M. Bratychak, O. Iatsyshyn, O. Shyshchak, O. Astakhova, H. Janik // Chemistry & Chemical Technology. – 2017. – V.11. – № 1. – P. 49-54.
10. Bratychak M. Obtaining of petroleum resins using pyrolysis by-products Hydrocarbon pyrolysis by-products / M. Bratychak, M. Gagin, O. Shyshchak, W. Waclawek // Chemia i Inzynieria Ekologiczna. – 2004. – V. 11. – № S1. – P. 15-20.
11. Bratychak M. Obtaining of petroleum resins using pyrolysis by-products Methods of petroleum resins obtaining / M. Bratychak, M. Gagin, O. Shyshchak, W. Waclawek // Chemia i Inzynieria Ekologiczna, – 2004. – V. 11. – № S1. – P. 21-26.
12. Gagin M. Obtaining of petroleum resins using pyrolysis by-products Petroleum resins with epoxy groups / M. Gagin, M. Bratychak, O. Shyshchak, W. Waclawek // Chemia i Inzynieria Ekologiczna, – 2004. – Vol. 11, № S1. – P. 27-40.
13. Chervinsky T. Obtaining of petroleum resins using pyrolysis by-products Petroleum resins with epoxy groups as active components of epoxy-polymeric composites / T. Chervinsky, M. Bratychak, M. Gagin, W. Waclawek // Chemia i Inzynieria Ekologiczna – 2004. – Vol. – 11. – № S1. – P. 1125-1130.
14. Skibitskiy V. Obtaining of petroleum resins using pyrolysis by-products 4. Resins with carboxy groups / V. Skibitskiy, O. Grynshyn, M. Bratychak, W. Waclawek // Chemia i Inzynieria Ekologiczna – 2004. V. 11 – № S1. – P. 41-51.
15. Bratychak M. Obtaining of petroleum resins using pyrolysis by-products 12. Petroleum resins with hydroxyl groups / Bratychak M., Grynshyn O., Shyshchak // Chemia i inzynieria ekologiczna – 2007. – V. 14. – № 2. – P. 225-234.
16. Grynshyn O. Petroleum resins for bitumens modification / O. Grynshyn, M. Bratychak, V. Krynytskiy, V. Donchak // Chemistry & Chemical Technology – 2008. – V. 2. – № 1. – P. 47-53.
17. Wu Y. Determination of the volatile fraction of coal tar / Y. Wu, J. Li, J. Xu [et al.] // Journal of Shanghai University (English Edition). – 2010. – V. 14. – Issue 5. – P. 313-321.
18. Соколов Ю.В. Битумные эмульсии в дорожном строительстве: Учебно-справочное пособие / Ю.В. Соколов, В.Н. Шестаков – Омск: ГУИПП «Омский дом печати» – 2000. – 256 с.
19. Pyshyev S. Using Bitumen Emulsions based on oxidated, distillation and modified oxidized Bitumens for Slurry Seal Production / S. Pyshyev, Yu. Grytsenko, S. Solodkyy, I. Sidun, O. Vollis // Chemistry & Chemical Technology. – 2015. – Vol 9, №3. – P. 359-366.
20. Bratychak M. Obtaining of coumarone-indene resins based on light fraction of tar 1. Coumarone-indene resins with carboxy groups / M. Bratychak, O. Astakhova, O. Shyshchak, J. Namiesnik, O. Ripak, S. Pysh'yev // Chemistry & Chemical Technology. – 2017. – V. 11. – № 4. – P. 509-516.
21. Bratychak M. Obtaining of coumarone-indene resins based on light fraction of coal tar 2. Coumarone-indene resins with epoxy groups / M. Bratychak, O. Ripak, J. Namiesnik, O. Shyshchak, O. Astakhova // Chemistry & Chemical Technology. – 2018. – V. 12. – № 1. – P. 93-100.
22. Bratychak M. Obtaining of coumarone-indene resins based on light fraction of coal tar 3. Coumarone-indene resins with methacrylic fragments / M. Bratychak, O. Astakhova, Y. Prysiaznyi, M. Shved, Shyshchak O., J. Namiesnik, M. Plonska-Brzeginska // Chemistry & Chemical Technology. – 2018. – V. 12. – № 3. – P. 379-385.
23. Одабашян Г.В. Лабораторный практикум по хими и технологии органического и нефтехимического синтеза / Г.В. Одабашян, В.Ф. Швец. – М.: Химия – 1992. – 240 с.
24. Битумы нефтяные. Метод определения температуры размягчения по кольцу и шару: ГОСТ 11506-73: 2008 – ГОСТ 11506-65: 2008. – [Чинний від 1974-07-01]. – М.: Міністерство нефтеперероблюючої та нефтехіміческої промисленності, 2008. – 7 с.
25. Битумы нефтяные. Метод определения глубины проникания иглы: ГОСТ 11501-78: 2008 – ГОСТ 11501-73: 2008. – [Чинний від 1980-01-01]. – М.: Міністерство нефтеперероблюючої та нефтехіміческої промисленності, 2008. – 7 с.
26. Битумы нефтяные. Метод определения растяжимости: ГОСТ 11505-75: 2008 – ГОСТ 11505-65: 2008. – [Чинний від 1977-01-01]. – М.: Міністерство нефтеперероблюючої та нефтехіміческої промисленності, 2008. – 4 с.
27. Будівельні матеріали. Битуми нафтovі дорожні е'зки. Метод визначення показника зчеплення з поверхнею скла та кам'яних матеріалів: ДСТУ Б В.2.7-81-98. – [Чинний від 12 грудня 1998, № 279]. – К.: Держстандарт України, 1998. – 7 с.

Рукопис надійшов до редакції 26.04.2019

APPLICATION OF COUMARONE-INDENE RESINS FRACTION FOR ADHESIVE ADDITION TO OIL ROAD BITUMES

© M.Ye. Shved, PhD in technical sciences, Yu.V. Prysiaznyi, PhD in technical sciences, O.T. Astakhova, A.Yu. Kolisnyk (Lviv Polytechnic National University)

The article is devoted to the study of the possibility of using indene-coumarone resin with methacrylate fragments as a polymeric additive to petroleum road bitumen.

The raw material for the preparation of indene-coumarone resin with methylacrylate fragments was indene-coumarone fraction, selected at PJSC "Zaporizhkok" (Ukraine), which contained 6.73 % styrene by weight, 5.75 % wt. of coumarone and 44.45 % wt. indene. To obtain modified bitumen, oxidized bitumen was produced by PJSC "Transnational Financial and Industrial Oil Company Ukratnafta" (Ukraine, Kremenchuk), which had the following characteristics: softening temperature - 46 °C, penetration - $70 \cdot 10^4$ m, elongation - $63 \cdot 10^2$ m, adhesion to glass - 33 %.

It was shown that coumarone-indene fraction with methyl methacrylate on radical coagulation using 2-methyl-propionitrile as the initiator, forms coumarone-indene resins with methacrylic fragments. The structure of the synthesized substance has been confirmed by IR spectroscopy. The effect has been investigated of composition of coumarone-indene resins with methacrylic fragments, the temperature and reaction time on the yield of polymer modified bitumen. It has been installed the optimal conditions of preparation of polymer modified bitumen and proposed the use of resins as the adhesive additive for petroleum road bitumen.

On the basis of experimental studies, it can be concluded that the best adhesion results are achieved with an coumarone-indene resin with methyl methacrylate content in bitumen of 3 wt % with the help of its heat treatment by temperature of 190 °C during 60 min. Under these conditions, the final mixture according to its softening point and penetration practically coincides with the characteristics of bitumen, which does not contain a polymer component, but has an increased adhesion and the elasticity. It has been concluded that the resin obtained from the indene-coumarone fraction with the addition of methyl methacrylate and 2-methyl-propionitrile can be used as an adhesive additive to petroleum road bitumen.

Keywords: coumarone-indene resins, coal tar, methacrylic fragments, bitumen, polymer-modified bitumen.

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНДЕН-КУМАРОНОВОЙ ФРАКЦИИ ДЛЯ ПОЛУЧЕНИЯ АДГЕЗИОННОЙ ДОБАВКИ ДЛЯ НЕФТЯНЫХ ДОРОЖНЫХ БИТУМОВ

© М.Е. Швед, к.т.н., Ю.В. Присяжный, к.т.н., Е.Т. Астахова, А.Ю. Колесник (НУ «Львовская Политехника»)

Статья посвящена изучению возможности использования инден-кумароновой смолы с метакрилатными фрагментами в качестве полимерной добавки к нефтяному дорожному битуму.

Сырьем для получения инден-кумароновой смолы с метилакрилатными фрагментами (ИКСМ) была инден-кумароновая фракция (ИКФ), отобранная на ОАО «Запорожжокс» (Украина), в составе которой содержалось 6,73 % масс. стирола, 5,75 % масс. кумарона и 44,45 % масс. индена. Для получения модифицированного битума использовали окисленный битум производства ОАО «Транснациональная финансово-промышленная нефтяная компания Укртатнафта» (Украина, г. Кременчук), который имеет следующие характеристики: температура размягчения – 46 °C, пенетрация – $70 \cdot 10^4$ м, растяжимость – $63 \cdot 10^2$ м, адгезия к стеклу – 33 %.

Показано, что инден-кумароновая фракция с метилметакрилатом при радикальной коагулации с использованием 2-метилпропионитрила в качестве инициатора образует инден-кумароновые смолы с метакриловыми фрагментами. Структура синтезированного вещества подтверждена методом ИК-спектроскопии. Исследовано влияние состава кумарон-инденоевых смол с метакриловыми фрагментами, температуры и времени реакции на выход модифицированного полимером битума. Установлены оптимальные условия приготовления модифицированного полимером битума и предложено использование смол в качестве адгезионной добавки для нефтяного дорожного битума.

На основании экспериментальных исследований можно сделать вывод, что наилучшие результаты адгезии достигаются с инден-кумароновой смолой с содержанием метилметакрилата в битуме 3 % масс. путем ее термообработки при температуре 190 °C в течение 60 мин. В этих условиях конечная смесь по температуре размягчения и пенетрации практически совпадает с характеристиками битума, который не содержит полимерного компонента, но обладает повышенной адгезией и эластичностью. Сделан вывод о том, что смола, полученная из инден-кумароновой фракции с добавлением мети-

лметакрилатом и 2-метилтропионитрила, может быть использована в качестве адгезивной добавки к нефтяному дорожному битуму.

Ключевые слова: инден-кумароновая смола, легкая фракция каменноугольной смолы, метакрилатные фрагменты, битум, модифицированный полимерами.

Спеціальність: 161. УДК 665.775.4

ВПЛИВ КІЛЬКОСТІ КАТАЛІЗАТОРА НА ПРОЦЕС ОДЕРЖАННЯ МОДИФІКАТОРІВ ДОРОЖНИХ БІТУМІВ З ФЕНОЛЬНОЇ ФРАКЦІЇ КАМ'ЯНОВУГЛЬНОЇ СМОЛІ

© * С.В. Пиш'єв¹, Ю.Я. Демчук², В.М. Гунька³

Національний університет «Львівська політехніка», 79013, м. Львів, вул. С. Бандери, 12, Україна

Л.П. Банніков⁴

Державне підприємство «Український державний науково-дослідний вуглехімічний інститут (УХНІ)», 61023, м. Харків, вул. Весніна, 7, Україна

¹Пиш'єв Сергій Вікторович, докт. техн. наук, проф. кафедри хімічної технології переробки нафти та газу (ХТНГ), e-mail: gajva@polynet.lviv.ua

²Демчук Юрій Ярославович, аспірант кафедри ХТНГ, e-mail: yuriy_demchuk@ukr.net

³Гунька Володимир Мирославович, канд. техн. наук, доц. кафедри ХТНГ, e-mail: ugunka@gmail.com

⁴Банніков Леонід Петрович, канд. техн. наук, завідувач хімічним відділом, e-mail: ukhinbannikov@gmail.com

Сьогодні традиційні асфальтобетони на основі немодифікованих бітумів не спроможні забезпечити необхідні фізико-механічні властивості дорожніх покрівів та їх довговічність. Тому необхідним є підвищення якості матеріалів та експлуатаційної надійності шарів дорожніх одягів. Ефективним напрямком реалізації вказаного завдання є покращення структури та властивостей бітумів шляхом використання недорогих модифікаторів різних типів. На кафедрі «Хімічної технології переробки нафти та газу» Національного університету «Львівська політехніка» впродовж останніх років ведуться дослідження, пов'язані з одержанням відносно дешевих і ефективних модифікаторів нафтових бітумів з рідких продуктів коксування вугілля. Попередніми дослідженнями було доведено, що феноло-крезоло-формальдегідна смола (ФіКС-Ф), отримана з фенольної фракції кам'яновугільної смоли та синтезована методом поліконденсації «сиріх» фенолів з формальдегідом, є ефективним модифікатором дорожніх нафтових бітумів. Однак ще не вивчався вплив чинників на процес одержання ФіКС-Ф з урахуванням їх подальшого застосування у якості модифікатора дорожніх нафтових бітумів. Саме це й послугувало метою досліджень, викладених у цій статті.

В роботі викладено дослідження впливу кількості каталізатору на перебіг процесу одержання феноло-крезоло-формальдегідної смоли, що застосовується як модифікатор нафтових дорожніх бітумів. Як сировина в процесі використовувалася фенольна фракція кам'яновугільної смоли. З фенольної фракції кам'яновугільної смоли виділено «сирі» фенолі. Методом поліконденсації «сиріх» фенолів з формальдегідом (при різній кількості каталізатора) були одержані феноло-крезоло-формальдегідні смоли новолачного типу. Одержаними смолами проводили модифікування окисненого нафтового бітуму. Встановлено оптимальну концентрацію каталізатора, при котрій спостерігається висока температура розм'якшення смоли (110 °C) при її значному виході (94,3 % за масою від сировини).

Одержані без каталізатора смола незначно змінює експлуатаційні характеристики бітуму (окрім адгезії). Смоли, отримані за присутності каталізатора (1-6 % за масою від «сиріх» фенолів) практично однаково впливають на характеристики модифікованих бітумів.

Ключові слова: фенольна фракція, каталізатор, феноло-крезоло-формальдегідна смола, модифіковані бітуми.

DOI: 10.31081/1681-309X-2019-0-4-27-33

* Автор для листування

